

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.792/2012/3. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Földesi Ferenc ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek, - **(jogtanácsos neve)** által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű I. rendű és **II.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű II. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében - amely perbe az alperesek pernyertességének előmozdítása érdekében dr. Dudás Edit ügyvéd által képviselt **Alperesi beavatkozó 1, (címe)** szám alatti székhelyű I. rendű és dr. Papcsák Ferenc ügyvéd által képviselt **Alperesi beavatkozó 2, (címe)** szám alatti székhelyű II. rendű beavatkozó beavatkozott - a **(város neve)**-i Törvényszék 2012. október 12. napján kelt 2.P.22.336/2011/23. sorszámu ítélete ellen a felperes részéről 24. sorszámu alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **részben** és akként **változtatja meg**, hogy az I. és II. rendű alperes által a felperesnek egyetemlegesen fizetendő kártérítés összegét 444.000,- (Négyszáznegyvennégyezer) Ft-ra és az elsőfokú ítéletben meghatározott időtartamú és mértékű késedelmi kamatára **felelmi**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 140.000,- (Egyszáznegyvenezer) Ft, a II. rendű alperesnek 140.000,-(Egyszáznegyvenezer) Ft elsőfokú perköltséget. A felperes által az I. rendű beavatkozónak fizetendő elsőfokú perköltséget 125.000,-(Egyszázhuszonötezer) Ft-ra, a II. rendű beavatkozónak fizetendőt 40.000,-(Negyvenezer) Ft-ra **leszállítja**.

A felperes által külön felhívásra az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illetéket 204.400,- (Kettőszáznegyzezer-négyszáz) Ft-ra **leszállítja** és megállapítja, a további 25.600,- (Huszonötezer-hatszáz) Ft elsőfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. rendű alperesnek 50.000,- (Ötvenezer) Ft, a II. rendű alperesnek 50.000,-(Ötvenezer) Ft és az I. rendű beavatkozónak 50.000,-(Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes külön felhívásra az államnak 253.000,-(Kettőszázötvenháromezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket megfizetni, a további 25.000,-(Huszonötezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A felperes jogelődje néhai **(személy 1 neve)** 2005. szeptember 7. napján **(város neve)** belterületén közlekedett a **(X)** forgalmi rendszámú **(Y)** típusú személygépkocsival. Az „elsőbbségadás kötelező” jelzőtábla ellenére behajtott a **(utca 1 neve)** és **(utca 2 neve)** kereszteződésébe, nem biztosított elsőbbséget a balról érkező, szabályosan közlekedő helyi járatú autóbusznak, és a gépjárművek összeütköztek. A személygépkocsi haladási irányából az útjelző tábla nehezen volt észlelhető, az előtte lévő két fa lombkoronája takarta. Néhai **(személy 1 neve)** vérében 0,15 ezrelék alkoholtartalom volt. A **(város neve)**-i Városi Bíróság 21.Szk.201/2006/3. sorszámú jogerős végzésével a szabálysértési hatóság határozatát megváltoztatta, és az eljárás alá vont személlyel szemben ittas járművezetés szabálysértés miatt 40.000,-Ft pénzbírságot szabott ki, valamint egy hónapra eltiltotta a járművezetéstől.

Néhai **(személy 1 neve)** a baleset során V-XI baloldali sorozat bordatörést, bal oldali tüdőzúzódást, mellkas zúzódást, fejhorzsolást és zúzódást, valamint kétoldali légmellel és mellkasi vérgyülemet szenvedett. 2005. szeptember 20. napjáig kórházi ápolásban részesült, majd fájdalomcsillapítás és légzőtorna folytatása javaslat mellett otthonába bocsátották. Egyedül élt külterületi ingatlanában, és miután a kórházból kiengedték, kecskeméti lakos ismerőse saját lakásában ápolta. Öt alkalommal kontrollvizsgálaton vett részt. 2005. július 18. napjától 2005. november 28. napjáig -, így a baleset napján is - regisztrált munkanélküli volt, 19.720,-Ft adóköteles munkanélküli ellátásban részesült. A baleset során a 210.000,-Ft forgalmi értékű **(Y)** típusú gépjármű olyan mértékben károsodott, hogy az gazdaságosan nem volt javítható, ezért 5.000,-Ft-ért értékesítette. Néhai **(személy 1 neve)** 2007. évben perenkívül az önkormányzatnál a kárigényét érvényesíteni kívánta, de ez nem járt eredménnyel.

A felperes jogelődje módosított keresetében kártérítés jogcímén 4.733.660,-Ft és ezen összeg után 2006. január 21. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket. Vagyoni kárként jelölte meg a korábbi jogi képviselő számlával igazolt díját, 198.000,-Ft-ot, a személygépkocsiban bekövetkezett 205.000,-Ft kárt, elmaradt jövedelemként 4 hónapra 300.000,-Ft kiesett munkabért, 2005. szeptember 20. napjától 2006. január 20. napjáig terjedő időszakra ápolási, gondozási díjat 488.000,-Ft-ot, a kezelésekre szállítás költségét 12.160,-Ft-ot, továbbá élelem feljavítási költségként 30.500,-Ft-ot. A felperesi jogelőd nem vagyoni kártérítés iránti igénye 3.500.000,-Ft volt. Előadása szerint a közlekedési baleset elkerülhető lett volna, ha az alperesek eleget tesznek közútkezelői kötelezettségüknek, és biztosítják a közúti jelzőtábla láthatóságát az

előtte lévő fák megfelelő gondozásával. Nem vagyoni kárigényét az őt ért súlyos sérülésekre, az átélt halálfélelemre, a folyamatos, tartós fájdalomra és a szorongásra, életmódjának negatív változására alapította.

Az I. és II. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Érdemi védekezésük szerint nem tanúsítottak kirívóan súlyos jogsértést a közterületi zöldövezetek fenntartási munkáinak ellátásában. Előadták, ezen feladatot harmadik személy közreműködésével látták el, a II. rendű beavatkozó jogelődjével 2005. május 10. napján kötött vállalkozási szerződés alapján. Álláspontjuk értelmében a felperesi jogelőd nem a KRESZ szabályainak megfelelően közlekedett, nem volt elég körültekintő az útkereszteződésbe behajtáskor.

Az I. és II. rendű alperesi beavatkozók a felperes módosított keresetének elutasítását kérték. Az I. rendű alperesi beavatkozó vitatta, hogy a jelzőtábla takarásban volt, véleménye szerint a felperesi jogelőd a gépjárművet nem a forgalmi, látási és útviszonyok szerint vezette. A II. rendű alperesi beavatkozó arra hivatkozott, hogy nem képezte feladatát a KRESZ jelzőtáblák kezelése, illetve a fák olyan típusú gondozása, amely a közúti közlekedési jelzőtáblák láthatóságát biztosítja.

A **(város neve)**-i Városi Bíróság 19.P.21.550/2007/96. sorszámú ítéletét a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2.Pf.21.874/2011/4. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezte és elrendelte az ügy iratainak az áttételét az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Bács-Kiskun Megyei Bírósághoz. A végzés indokolása szerint az alperesek, mint közútkezelők, a közhatalom gyakorlása körében látják el feladataikat, ezért a keresetet a közigazgatási jogkörben okozott kár szabályai szerint kell elbírálni.

(Személy 1 neve), a felperes jogelődje 2010. december 31. napján elhunyt, nagykorú gyermeke jogutódként perbelépett.

Az új eljárásban a **(város neve)**-i Törvényszék ítéletével egyetemlegesen kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, fizessenek meg a felperesnek 102.500,-Ft-ot, és ezen összegnek 2006. január 21. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Indokolásában kifejtette, az önkormányzat és hivatali szerve, mint közút kezelőjének feladata az úttartozékok láthatósága érdekében a közút határán belüli területen lévő cserjéken és fák az alakító metszés elvégzése, és ha a növényzet lombos állapotában a közúti jelzések láthatóságát zavarja, azt azonnali beavatkozással meg kell szüntetni. A 2005. május 10. napján kelt vállalkozási szerződés alapján a II. rendű alperesi beavatkozó egyedi megrendelés után írásban rögzített tevékenységet végzett a város meghatározott területein, utcáiban és parkjaiban. A balesettel érintett útkereszteződésben nem volt feladata a parkfenntartás, a növények gondozása és ilyen konkrét megrendelést sem kapott. Mindezek alapján a Ptk. 349. § (1) bekezdésére hivatkozással az alperesek

kártérítési felelősségét megállapította. A felperesi jogelőd közrehatását vizsgálva (Ptk. 345. § (2) bekezdés) nem fogadta el a korábbi eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő azon véleményét, hogy őt alkoholfogyasztása nem befolyásolta a baleset bekövetkeztében. Okfejtése szerint az a tény, hogy vérében 0,15 ezrelék alkoholkoncentráció volt kimutatható, valamint, hogy ittasságát több esetben elismerte, a klinikai tünetek között rögzítésre került lehetetlen érezhető alkohol szaga, és a Romberg-tünet bizonytalan eredményt mutatott, alátámasztotta az ittasságot, valamint a vezetői képességnek, a koncentráció képességnek a csökkenését. A közrehatás mérlegelése során figyelemmel volt még arra, hogy a felperesi jogelőd az útkereszteződésbe nem kellő körültekintéssel hajtott be és nem észlelte a balról érkező autóbust. A vagyoni kárigény körében elutasította az ápolási-gondozási költségigényt, mert a felperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani ennek szükségességét, valamint azt sem, hogy a harmadik személytől milyen ráfordítást igényelt. Álláspontja szerint ténylegesen ilyen kár nem jelentkezett, a kiadásokat a harmadik személy viselte, és a felperesi jogelőd a per kimenetelétől függően vállalta az egyébként nem igazolt költségek megfizetését. Megállapította, a felperesi jogelődnek elmaradt jövedelme nem keletkezett, ugyanis a baleset időpontjában regisztrált munkanélküli volt, és egy későbbi állásajánlatban meghatározott munkabér összegét nem érvényesítheti. A szabálysértési ügyben eljáró jogi képviselő munkadíjára vonatkozó követelés érvényesítését az okozati összefüggés hiányában találta megalapozatlannak. Az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak a baleset folytán felmerült nem vagyoni kártérítési igényt sem. Utalt arra, hogy az irányadó orvosszakértői vélemény alapján a felperesi jogelőd sérülései egészségkárosodás hátrahagyása nélkül gyógyultak, lelki panaszait orvosi dokumentáció nem támasztotta alá, illetve azt szakszerű pszichiátriai kezelés mérsékelhette volna. A kártérítési tételek közül csupán a gépjárműben keletkezett kárt fogadta el a balesettel összefüggésben állóként a magánszakértő által megállapított 205.000,-Ft forgalmi érték alapulvételével. A felperesi jogelőd közrehatását 50 %-ban értékelte és 102.500,-Ft egyetemleges megfizetésére kötelezte az alpereseket a megrongálódott gépjármű értékvesztése folytán.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jogutódja terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatását és a kereseti kérelmének teljes egészében helyt adást. Az alperesekkel egyetemlegesen kérte kötelezni a beavatkozókat a másodfokú perköltség megtérítésére. Jogi érvelése alapján az elsőfokú bíróság a releváns tényállási elemeket tévesen értékelte, figyelmen kívül hagyta, hogy néhai **(személy 1 neve)** az irányadó orvosszakértői vélemény értelmében nem volt alkoholtól befolyásolt állapotban. Álláspontja szerint a vagyoni és nem vagyoni kártérítési igényét teljes körűen igazolta, és a módosított keresetében jelölt kártérítés megilleti.

Az I. és II. rendű alperesek, valamint az I. rendű alperesi beavatkozó ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **kisebb részben megalapozott.**

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részében megállapította, hogy az I. és II. rendű alperesek a felperesi jogutóddal szemben kártérítési felelősséggel tartoznak. A másodfokú eljárásban a fellebbezés korlátai között azt kellett vizsgálni, hogy a károsult felróható magatartásával közrehatott-e a károsodás bekövetkeztében, továbbá milyen mértékű vagyoni és nem vagyoni kár merült fel.

A másodfokú bíróság egyetért azzal a fellebbezési kifogással, hogy az elsőfokú bíróság néhai **(személy 1 neve)** közrehatását döntően ittasságára hivatkozással nem állapíthatta volna meg. A ... Tudományegyetem ... Klinikai Központ Igazságügyi Orvostani Intézetének szakvéleménye értelmében (P.21.550/2007/37. sorszám) a mért értékek alapján kizárható, hogy a baleset időpontjában a felperesi jogelőd alkoholosan befolyásolt lett volna. Az igen alacsony, de csökkenő tendenciájú véralkohol koncentráció folytán lehetséges ugyan, hogy fogyasztott kis mennyiségű szeszes italt, de orvosszakértői módszerekkel nem igazolható, hogy ez vezetési képességét, készségét, reakció idejét hátrányosan befolyásolta. A szabad bizonyítási rendszeren belül az orvosszakértői vélemény a bizonyítékok körében értékelendő, nem kiemelt bizonyíték és nem kizárt, hogy attól a bíróság eltérjen, ha a bizonyítás egyéb adatai ezt nyomatékkel indokoltá teszik. Nem vitathatóan a felperesi jogelőd a helyszínen elismerte, fogyasztott szeszes italt. Ez a nyilatkozata és a bizonytalan klinikai eredmények azonban alkalmatlanok a szakértői véleményben foglalt megállapítás megdöntésére, ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az orvosszakértői véleményt nem fogadta el.

Ugyanakkor az okozó gépjárművezető közrehatásának megállapítása egyéb okból helytálló. Az egyenrangú útkereszteződésbe behajtáskor - jelzőtábla hiányában - főszabályként a jobbról érkező járműnek kell elsőbbséget biztosítani. A néhai előadta, abban a hiszemben volt, hogy ez a szabály érvényesül, és elsőbbség illeti meg. Az útkereszteződésbe azonban olyan sebességgel hajtott be, hogy csupán arra volt ideje, hogy jobbra és előre nézzen, balra nem tudott figyelni, mert az ütközés megtörtént. A balról érkező autóbusz vezetőjének tanúvallomásából kitűnik, olyan sebességgel érkezett a személygépkocsi az útkereszteződésbe, amely lehetetlenné tette az ütközés elkerülését. A KRESZ 28. § (3) bekezdése tartalmazza, hogy milyen sebességgel kell megközelíteni a kereszteződést. A 6/1998. Büntető Jogegységi Határozat értelmében a KRESZ elsőbbségi szabálya rugalmas, ennek értelmezése szerint az elsőbbség nem abszolút, és az elsőbbséggel érkező jármű sebességének szerepe van az elsőbbség biztosításában. A KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontja határozza meg az általános baleset-elhárítási kötelezettséget, amelyből következik, a védett útvonalon haladó, az elvárható sebességet túllépő gépjármű vezetőjének gyorshajtása közreható okként figyelembe veendő, mert fokozza a baleset kockázatát. Néhai **(személy 1 neve)**-nek kötelező óvatossággal kellett volna behajtania az útkereszteződésbe, függetlenül a vélt elsőbbségi helyzettől, észlelnie kellett volna a haladási irányból a növényzet takarását, és fokozott körültekintés mellett észlelnie kellett volna a balról érkező autóbuszt is (BH 2008. évi 323. jogeset, BH 2010. évi 59. jogeset). Az előzőekből megállapíthatóan a néhai a közlekedési szabályokat

súlyosan megszegte, ezen magatartása következtében felróható önhibája indokoltá tette a közrehatás megállapítását, amelynek 50 % mértékkel történt megállapítása helytálló.

A Ptk. 355. § (4) bekezdése értelmében, kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A vagyoni kárigényt illetően az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a szabálysértési eljárásban megfizetett ügyvédi munkadíjnak a kártérítési perben kárként történt érvényesítését. Az irányadó bírói gyakorlat szerint az ügyvédi közreműködésért kifizetett megbízási díj nem tekinthető kárnak, ezért nem alkalmazhatók rá a kártérítés szabályai. A képviseleti díj a jellegénél fogva a jogérvényesítés költsége. Így kárként ez az igény nem érvényesíthető.

Elmaradt vagyoni előny lehet a munkából eredő jövedelem csökkenése, megszűnése. A felperesi jogelőd a baleset időpontjában munkanélküli volt, bejelentés nélküli munkavégzésére sem merült fel bizonyíték. Elmaradt jövedelemként olyan összegű munkabért követelt, amely a baleset után két évvel felajánlott munka ellenértéke volt. Egyetért a másodfokú bíróság azzal a megállapítással, hogy a munkaerő-hasznosítás lehetőségének átmeneti elvesztése ellenére az elmaradt jövedelem nem nyert bizonyítást.

A kialakult bírói gyakorlat szerint gondozási költség elszámolására akkor is lehetőség van, ha azt hozzátartozó vagy más személy azonnali díjfizetés nélkül vállalta, mert ennek a szolgáltatásnak értéke van, amelynek megtérítése alól a károkozó nem mentesülhet. Az orvosszakértői véleményből kitűnik (P.21.550/2007/68. szám), néhai **(személy 1 neve)** a kórházi ápolást követően otthoni gondozásra szorult. Életvitelszerűen külterületi ingatlanában egyedül élt. A bizonyítási eljárás során tanúként meghallgatott **(személy 2 neve)** előadta, kecskeméti lakásában ápolta és gondozta, a fekvőbeteg számára külön szobát biztosított, főzött, mosott és bevásárolt a részére 4 hónapon keresztül. Úgy állapodtak meg, hogy néhai **(személy 1 neve)** a per kimenetelétől függően a szolgáltatás ellenértékét megtéríti. A kereseti igény 2005. szeptember 20. napjától 2006. január 20. napjáig, 122 napra, napi 12, illetve 8 óra munkavégzés után, óránként 500,-Ft díj megtérítésére irányult. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a ténylegesen teljesített szolgáltatás ellenértéke napi 3 óra munkavégzés mellett számolható el a kért óradíjjal a felperesi jogelőd sérüléseinek jellegére és a tanú vallomására tekintettel. Az ismertetett körülmények folytán a gondozás díja $122 \text{ nap} \times 1.500,-\text{Ft} = 183.000,-\text{Ft}$, azaz a közrehatás arányára figyelemmel 91.500,-Ft.

A kontrollvizsgálatra történő szállítást **(személy 2 neve)** leánya, **(személy 3 neve)** vállalta szívességből, és ezért a tevékenységért nem kért pénzt. A betegszállításnak ténylegesen költsége nem volt, ahogyan azt az elsőfokú bíróság megállapította, így utólagos megtérítése nem igényelhető.

Az élelemfeljavításra igényelt többletköltség nem nyert bizonyítást.

Az alperesek a gépkocsi károsodásából eredő marasztalást nem vitatták.

A nem vagyoni kártérítés iránti igény eredményes érvényesítésére akkor nyílik lehetőség, ha a vagyoni kártól független és azon kívül eső - a károsult személyiségi jogait

hátrányosan érintő - körülmény is igazolható. A nem vagyoni kár esetén a jogellenesség alapja az, hogy a törvény - vagyoni jogokkal egy sorban - a személyhez fűződő jogokat is védelem alá helyezi, amelyet mindenki köteles tiszteletben tartani. A Ptk. 76. § (1) bekezdése nevesítetten védi a testi épséghez való jogot, amelyre alapított kártérítési igényt a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja szabályozza. Az elszennvedett sérelem immateriális jellegére tekintettel a pénzben kifejezhető hátrányt, mint kárt a károsult igazolni nem tudja. A nem vagyoni kártérítés egyik funkciója a kompenzáció. Az irányadó orvosszakértői vélemény szerint a felperesi jogelőd sérülései maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás kialakulása nélkül gyógyultak, azonban a tört csontok időjárás változáskor fájdalmat okoztak, illetve a mellkas fájdalom érzete a fizikai ténykedést akadályozta. Ezért a néhai, **(személy 1 neve)** tanúvallomásából is megállapíthatóan átmenetileg nem tudta a kertjét művelni, kerékpározni és fizikai munkát végezni. Hangulata romlott, helyzetét kilátástalannak tartotta, rémálmokkal, alvászavarral küszködött, amely panaszok módszeres és szakszerű pszichiátriai gyógykezeléssel mérsékelhetők lettek volna. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az emberi élet minőség sérelme megvalósult, a néhai élethelyzete hátrányosan változott, a kár bekövetkezett. A nem vagyoni kártérítés esetén a bírói gyakorlat nem lát lehetőséget a kár megosztásra, azonban a károsult felróható magatartását a kár bekövetkeztében a nem vagyoni kárpótlás mértékének meghatározásánál figyelembe kell venni. Ezért a másodfokú bíróság a körülmények mérlegelése alapján a felperesi jogelőd átmeneti hátrányos élethelyzetének kompenzálására 250.000,-Ft nem vagyoni kártérítést talált indokoltnak.

A felperesi jogutódot megillető kártérítés

vagyoni kár

gondozási költség:

91.500,-Ft,

gépjárműkár

102.500,-Ft,

nem vagyoni kár

250.000,-Ft,

összesen:

444.000,-Ft

és ezen összeg után a Ptk. 360. § (1) bekezdésében írt időponttól járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamat.

Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, a kártérítést felemelte a rendelkező részben írt mértékben az elsőfokú ítéletben megállapított mértékű és tartamú késedelmi kamatával együtt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A megváltoztatáshoz képest a pernyertesség-pereszteség aránya némileg módosult, a felperesi jogutód a módosított keresetéhez képest 91 %-ban lett

peresztes. Köteles a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az I. és II. rendű alperesek, valamint az I. és II. rendű alperesi beavatkozók elsőfokú eljárásban felmerült mérsékelt költségét megtéríteni személyenként a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján.

A módosított kereset szerint érvényesített követelés 4.733.660,-Ft volt, az ezután számított 6 %-os elsőfokú eljárási illeték összege helyesen 284.000,-Ft. A felperes jogelőde lerótt 54.000,-Ft-ot, viselnie kell a feljegyzett elsőfokú illetékből további 204.000,-Ft-ot, míg az

ezt meghaladó 25.600,-Ft-ot az I. és II. rendű alpereseket az Itv. 5. § (1) bekezdése alapján megillető személyes illetékmentesség folytán az állam viseli.

Miután a korábbi elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján eljárási szabálysértés miatt helyezte hatályon kívül, ezt követően az újbóli felperesi fellebbezésre az Itv. 51. § (1) bekezdésében írt illetékkedvezmény került alkalmazásra és az újbóli fellebbezésre illetéket feljegyezni nem kellett. A megismételt eljárásra a korábban előterjesztett fellebbezés időpontjában hatályos 6 % mértékű fellebbezési illetéket kellett alkalmazni. Ennek összege a módosult pertárgyérték folytán 278.000,-Ft, amelynek viseléséről történt rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) és (2) bekezdés, 14. és 15. §-án alapul. A másodfokú eljárásban az I. és II. rendű alperes, valamint az I. rendű alperesi beavatkozó szóban terjesztettek elő fellebbezési ellenkérelmet. A javukra történt költség megállapítás - a kifejtett tevékenységgel arányban - a már hivatkozott 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a), (5) és (6) bekezdésén alapul.

S z e g e d, 2013. február hó 18. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
a tanács elnöke	előadó bírő	táblabírő